

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/430/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912209816
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6912209816.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu a JUDr. Petra Priehodu a členov senátu JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom 851 01 Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom 851 01 Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: D. N., narodený XX.XX.XXXX, bytom XXX XX T., C. U. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom 080 05 Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zastúpené splnomocneným advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom Advokátska kancelária 984 01 Lučenec, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 604 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa zo dňa 17.07.2013 proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota číslo konania 8C/94/2013-130 zo dňa 22.05.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia v sume 23,83 Eur na účet jeho splnomocneného právneho zástupcu JUDr. Andrea Cifru vedený v D., a.s., č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXX, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia v sume 23,83 Eur na účet jeho splnomocneného právneho zástupcu JUDr. Andrea Cifru vedený v D., a.s., č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXX, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh zamietol v celom rozsahu ako nedôvodný v dôsledku úspešne vznesenej námietky premlčania uplatneného nároku. Súd konštatoval, že uplatnená pohľadávka bola premlčaná najneskôr dňom 27.12.2007 - teda dátumom výpovede zmluvného vzťahu, ktorý ani jeden z účastníkov konania nespochybnil a teda v čase podania návrhu na súd (dňa 27.07.2012) už bol nárok uplatnený po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby. Súd vyhodnotil dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 25.10.2011 ako nekalú obchodnú praktiku navrhovateľa a uznanie dlhu odporcom považoval súd za právne neúčinné, pretože v konaní nebolo preukázané, že v čase jeho uznania dlžník - odporca vedel o premlčaní tak, ako to vyžaduje zákonné ustanovenie § 558 Občianskeho zákonníka. Súd tiež konštatoval, že samotný odporca na pojednávaní pred súdom poprel, že by podpisoval nejakú dohodu, dokonca odporca ani nevedel, čo slovo premlčanie znamená. Následne súd rozhodol o trovách konania a s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. úspešným účastníkom - odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal trovy konania

v sume 164,57 eur za špecifikované úkony právnej služby spolu s cestovnými náhradami a náhradou za stratu času za účasť na meritórnom pojednávaní.

Proti rozsudku okresného súdu podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Navrhovateľ uviedol, že odporca dňa 25.10.2011 podpísal Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznanie záväzku, pričom sa domnieva, že predmetná dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka. Navrhovateľ považuje tento právny úkon odporcu za dostatočne určitý a jednoznačný. Navrhovateľ poukázal na čl. 3 bod 3.1 dohody, v ktorom je jednoznačne, zrozumiteľne a jasne uvedené, že dlžník má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Podpisom dohody došlo tak nespochybniteľne k uznaniu dlhu a nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, teda začala plynúť nová 10 ročná premlčacia doba. Uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 OZ. takáto forma dohody medzi veriteľom a dlžníkom nie je ničím neobvyklým a už vôbec ju nie je možné hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku zo strany veriteľa. Odporca sa rozhodol dohodu dobrovoľne podpísať a uhrádzať pohľadávku v splátkach. Z tohto vyplýva, že odporca si svoje postavenie v čase podpisu dohody nijako nezhoršil. Navrhovateľ tiež argumentuje, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno chápať ako ochranou ľahkomyselnosti a nezodpovednosti spotrebiteľa. Navrhovateľ zároveň nesúhlasil s priznaním trov právneho zastúpenia odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi. Navrhovateľovi nie je známe, kedy si odporca zvolil svojho právneho zástupcu, avšak je zrejme, že sa tak stalo až po tom, ako do konania vstúpil vedľajší účastník zastúpený tým istým právnym zástupcom. Prvým úkonom urobeným v mene odporcu bola až účasť na pojednávaní dňa 22. 5. 2013. Navrhovateľ preto zastáva názor, že vyjadrenia, či už písomné alebo ústne, podané v mene odporcu alebo vedľajšieho účastníka, sú obsahovo v zásade podobné a nie sú v nich uvedené žiadne nové či odlišné skutočnosti a nespĺňajú požiadavku účelnosti. Navrhovateľ tak nevidí dôvod na priznanie trov právneho zastúpenia odporcu zastúpeného rovnakým právnym zástupcom, ako vedľajší účastník na strane odporcu. Navrhovateľ nesúhlasí ani s priznaním trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka a domnieva sa, že dochádza k zneužívaniu inštitútu ochrany spotrebiteľa a právnej úpravy trov konania a je preto namieste aplikácia ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p., ako aj ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p., keďže ide o drobný spor. Navyše sa domnieva, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcov, navyše združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. S poukazom na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov potom navrhovateľ dôvodí, že priznaním trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi by došlo len k podpore nekorektného postupu zo strany združenia v spotrebiteľských veciach. Na základe týchto argumentov navrhuje, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a zmenil ho tak, že vyhovie návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu, respektíve rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu zruší a vec vráti súdu 1. stupňa na ďalšie konanie. Navrhovateľ si súčasne uplatnil a vyčíslil aj trov odvolacieho konania.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril právny zástupca vedľajšieho účastníka a odporcu za oboch týchto účastníkov. Rozhodnutie prvostupňového súdu v napadnutých výrokoch považuje za správne tak po stránke právnej, ako je skutkovej. Považuje za nespochybniteľné, že v danej veci ide o spotrebiteľský úver a okrem osobitnej právnej normy - zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (účinný do 10.06.2010), je nutné daný úverový vzťah podrobiť právnej úprave Občianskeho zákonníka, pričom aplikácia Občianskeho zákonníka na spotrebiteľský úverový vzťah je ústavne konformná a nie je spôsobilá spochybniť ústavnú udržateľnosť daného záveru. V tejto súvislosti poukázal právny zástupca odporcu a vedľajšieho účastníka na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov. Vo vyjadrení k odvolaniu právny zástupca vedľajšieho účastníka a odporcu v širokých teoretických súvislostiach prezentuje svoje právne stanovisko o nutnosti aplikácie spotrebiteľského práva na daný zmluvný vzťah a prezentuje svoje právne argumenty ohľadom právneho postavenia účastníkov konania ako dodávateľa a spotrebiteľa. Ohľadom spochybnenia neplatnosti dohody o uznaní záväzku právny zástupca odporcu a vedľajšieho účastníka uviedol, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 25.10.2011 je formulár, ktorý vopred pripravil navrhovateľ ako veriteľ pre spotrebiteľov ako dlžníkov, prípadne pre osobu prístupujúcu k záväzku. Dlžníci nemajú žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jeho obsah. Uzavretie dohody je v rozpore s dobrými mravmi, pretože pri uzatváraní dohody neboli dodržané princípy

dobromyseľnosti, čestnosti a navrhovateľom boli využité omyl a lesť v snahe dosiahnuť predĺženie premlčacej doby a uľahčiť si tak pozíciu v súdnom spore. Vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol taktiež konkrétne praktiky pracovníkov a splnomocnencov veriteľov, ktorí podľa jeho tvrdenia podvodným a zavádzajúcim spôsobom pod rôznymi zámienkami a vymyslenými zdôvodneniami si vynucujú podpísanie formulárov od spotrebiteľov. Takáto prepracovaná psychologická manipulácia zo strany pracovníkov navrhovateľa vykazuje zjavné prvky nekalých obchodných praktík. Navrhovateľ sa v rámci predmetu podnikania dlhodobo zaoberá inkasovaním pohľadávok a takáto činnosť zahŕňa aj celé spektrum mimosúdnych úkonov, ktorých cieľom je, aby sa dosiahla úhrada pohľadávky bez súdneho konania. Priemerný spotrebiteľ je pritom právne neznalý a neinformovaný a súčasne značne manipulovateľný v situácii, pokiaľ sa dostane pod psychický tlak. Navrhovateľ pri uzatváraní formulárovej dohody zjavne ignoruje a porušuje predpisy spotrebiteľského práva a pokiaľ sa pokúša za každú cenu dať svojmu protiprávnemu konaniu plášťik vo forme uznania práva, respektíve dohody o uznaní dlhu, je to len snaha o zahmlievanie skutočnej podstaty, pretože pod týmto plášťikom sa nachádzajú neprijateľné zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky. S poukazom na rozsiahlu argumentáciu právny zástupca vedľajšieho účastníka a odporcu potom uviedol, že navrhovateľ sa v predmetnej veci nemôže dovoliavať platnosti predloženej formulárovej dohody a teda ani právnych účinkov z nej plynúcich. K dôvodom odvolania smerujúcim voči výroku rozsudku, ktorým súd priznal vedľajšiemu účastníkovi a odporcovi právo na náhradu trov konania títo účastníci konania uviedli, že s poukazom na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov prináleží nesporne a nespochybiteľne spotrebiteľskému združeniu, zastúpenému advokátom, náhrada trov konania po úspešnom súdnom spore. Na základe týchto argumentov potom vedľajší účastník a odporca navrhujú rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť a uplatnili a vyčísľili si aj trovy odvolacieho konania.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Okresný súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov, predovšetkým Zmluvou o poskytnutí kontokorentného úveru - flexidebetu zo dňa 17.08.2006, uzatvorenou medzi veriteľom A., a.s. so sídlom v S. a odporcom, ako dlžníkom, Všeobecnými obchodnými podmienkami A., a.s. pre depozitné produkty, Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 14.02.2011, Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcom zo dňa 25.10.2011 a po vypočutí účastníkov konania po ich zvážení a vyhodnotení následne na podklade takto zisteného skutkového stavu zaujal právne stanovisko obsiahnuté v rozsudku, ktorým súd meritórne rozhodol. Je potrebné zdôrazniť, že navrhovateľ, ako odvolateľ v časti meritórneho rozsudku, neuviedol v odvolaní žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli známe súdu prvého stupňa, ani nežiadal doplniť dokazovanie za podmienok stanovených v ustanovení § 213 ods. 4 a 5 O.s.p. o ďalšie nové relevantné skutočnosti, ktoré nemohli byť prezentované v prvostupňovom konaní. Odvolaním len spochybnil vyvodený právny názor súdu prvého stupňa na podklade vykonaného dokazovania.

Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ohľadom napadnutého meritórneho výroku a aplikujúc ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť dôvodov a právnych úvah, na podklade ktorých prvostupňový súd rozhodol, pričom vzhľadom na presvedčivosť a správnosť argumentácie obsiahnutej v odôvodnení rozsudku nepovažuje za potrebné nad rámec dôvodov vyslovených prvostupňovým súdom uviesť žiadne ďalšie argumenty.

Súd prvého stupňa vzhľadom na vznesenú námietku premlčania uplatneného nároku zo strany vedľajšieho účastníka na strane odporcu bol povinný sa vysporiadať predovšetkým s včasnosťou uplatneného nároku navrhovateľa voči odporcovi. Súd správne vychádzal ako z relevantného, a z hľadiska plynutia premlčacej lehoty určujúceho dátumu doručenia výpovede zmluvného vzťahu zo strany pôvodného veriteľa, teda 27.12.2007, ktorým dňom došlo k zániku zmluvného záväzkového vzťahu. S poukazom na ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka uplynutím všeobecnej premlčacej doby troch rokov od doručenia výpovede odporcovi, teda dňom 27.12.2007, bol nárok navrhovateľa premlčaný.

Odvolaací súd, v súvislosti s argumentom navrhovateľa, ktorý sa dožaduje aplikácie ustanovenia § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; sa plne stotožňuje s právnym záverom prijatým súdom prvého stupňa, že písomnú Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 25.10.2011 nemožno považovať za právne relevantný právny úkon dlžníka - odporcu, ktorý by mal právne účinky platného uznania záväzku. Ustanovenie § 558 Občianskeho zákonníka umožňuje síce uznanie aj premlčaného dlhu, avšak pre právnu účinnosť takéhoto prejavu vôle dlžníka vyžaduje kogentne vedomosť dlžníka, ktorý dlh uznáva, o jeho premlčaní. Je tak nutné prisvedčiť právnomu názoru súdu prvého stupňa, že v tomto smere navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno. Samotné „prehlásenie“ obsiahnuté v bode 3 Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu zo dňa 25.10.2011, podľa ktorého „osoby uvedené v bode 1.2 a/alebo 1.3 dohody vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch“, je vzhľadom na vopred pripravené formulárové koncipovanie tohto prehlásenia obsiahnutého v predtlačí dohody nepostačujúce z hľadiska naplnenia zákonných kritérií vyžadovaných ustanovením § 558 OZ pre vedomú a vedomostnú zložku takéhoto právneho úkonu dlžníka. Navyše, odvolaací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv je súd povinný aplikovať a prijať výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Samotný odporca na pojednávaní pred okresným súdom poprel nielen vedomosť o účinkoch a podstate právneho inštitútu premlčania záväzku, no poprel aj samotné podpísanie akejkoľvek dohody o uznaní záväzku.

Pokiaľ teda navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno preukázania, že odporca, ako dlžník vedome a účinne písomne uznal konkrétny dlh, ktorého sa v konaní navrhovateľ domáha, je správny právny názor vyslovený prvostupňovým súdom, že k premlčaniu nároku došlo uplynutím všeobecnej premlčacej lehoty podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, a to dňom 27.12.2007. Pokiaľ si tak navrhovateľ na súde uplatnil svoj nárok na zaplatenie peňažného plnenia až dňa 27.07.2011, v dôsledku účinne a dôvodne vznesenej námietky premlčania uplatneného nároku súd toto právo priznať nemohol a správne návrh v celom rozsahu zamietol.

Odvolaací súd potom na základe uvedeného, po oboznámení sa s dôvodmi odvolania a po zvážení všetkých relevantných skutočností rozsudok okresného súdu v meritórnom výroku podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V nadväznosti na procesný úspech odporcu v celom rozsahu mu tak s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. prináleží náhrada trov prvostupňového konania, rovnako ako aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, zdieľajúceho procesný úspech i neúspech hlavného účastníka konania, na koho procesnej strane vystupuje.

Navrhovateľ argumentuje, že zo samotnej podstaty, predmetu činnosti a účelu, za ktorým bolo občianske združenie na ochranu práv spotrebiteľa založené (spotrebiteľského združenia) by malo vyplývať, že je (malo by byť) spôsobilé poskytovať kvalifikovanú právnu pomoc špecifickému subjektu zmluvného vzťahu na ochranu a hájenie práv ktorého bolo založené (spotrebiteľa), pretože ide o oblasť, v ktorej by sa malo združenie vyznať a niet preto dôvodu dať sa zastupovať advokátom. Tento záver nie je udržateľný a je v priamom rozpore nielen s čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, s ustanoveniami § 18, § 24, § 25 ods. 1 O.s.p., § 93 ods. 4 O.s.p. a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, ale aj v rozpore so základnými a nosnými zásadami súdneho konania - práva každého na účinnú súdnu ochranu a zásadu rovnosti účastníkov konania. Pokiaľ určité právo je priznané „každému“, respektíve v užšom ponímaní „každému účastníkovi konania“, prináleží takémuto subjektu bez ohľadu na jeho právny status fyzickej či právnickej osoby, a v prípade právnickej osoby bez ohľadu na predmet jej činnosti a účel založenia. V občianskom súdnom konaní majú všetci účastníci rovnaké postavenie (§ 18 O.s.p.) a v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania (§ 19 ods. 4 O.s.p.). Prípadné obmedzenia určitého práva musia vyplývať len zo zákona a z platnej právnej úpravy a výlučne v ich intenciách. Zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že by vedľajší účastník nemal právo dať sa v konaní pred súdom zastúpiť advokátom. Vstup týchto subjektov do konania má za cieľ zabezpečiť širšiu ochranu osobám, ktoré sú alebo môžu byť v znevýhodnenom postavení (napr. spotrebiteľa, osoby diskriminované z rôznych dôvodov). Účelnosť pôsobenia vedľajšieho účastníka v konaní a efektívnosť jeho procesných úkonov však nie je možné hodnotiť paušálne, ale je nutné posudzovať ich vždy

konkrétne, zohľadniac pritom aj iné, súdu z jeho rozhodovacej činnosti známe skutočnosti a okolnosti, ktoré musia mať vplyv aj na úvahu súdu ohľadom náhrady trov konania.

V konkrétnom prípade s ohľadom na predmet konania - spor vyplývajúci zo spotrebiteľského vzťahu a vzhľadom na postavenie odporcu, ako spotrebiteľa, vstúpil do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu v súlade s ustanovením § 93 ods. 2 O.s.p. občianske združenie - právnická osoba založená za účelom ochrany spotrebiteľov podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Procesným podaním zo dňa 18.02.2013 vedľajší účastník podal odpor proti vydanému platobnému rozkazu a súčasne aj účinne - čo možno konštatovať vzhľadom na výsledok konania - vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku voči odporcovi. Vzhľadom na zamietnutie premlčaného nároku navrhovateľa je zrejmé, že pôsobenie vedľajšieho účastníka v danom konaní bolo účelné a efektívne, jeho procesné úkony mali zásadný vplyv na priebeh a výsledok konania a preto mu prináleží právo na náhradu trov konania, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia, keďže si trovy konania riadne a včas uplatnil a vyčíslil.

Pokiaľ ide o namietajú sumu priznaných trov právneho zastúpenia odporcu a vedľajšieho účastníka konania, odvolací súd po preskúmaní ich výšky a účelnosti (súd priznal odmenu za tri úkony právnej služby 3 x 39,84 eur - príprava a prevzatie veci vrátane prvej porady s klientom, písomné vyjadrenie - odpor so vznesenou námietkou premlčania a účasť na meritórnom pojednávaní, 3 x režijný paušál 7,81 eur a náhradu cestovného za účasť na pojednávaní dňa 22.05.2013 v sume 8,60 eur a náhradu za stratu času v sume 13,02 eur) a konštatuje, že odvolacia námietka navrhovateľa, že súd priznal duplicitne odmenu za totožné úkony tak za odporcu, ako aj vedľajšieho účastníka, nie je dôvodná. Aj keď odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa o trovách právneho zastúpenia odporcu a vedľajšieho účastníka rozhodol súhrnne, teda nerozlíšil, ktoré úkony právnej služby boli vykonané za ktorého účastníka, avšak toto pochybenie nemá vplyv na správnosť priznanej konečnej sumy trov právneho zastúpenia za oboch týchto účastníkov (vzhľadom na to, že je nutné vychádzať z dikcie ustanovenia § 13 ods. 2 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. , podľa ktorého základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50%, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb). Za danej situácie teda by mal vedľajší účastník právo na náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby v plnej sume (za príprava a prevzatie veci a podanie odporu spolu s námietkou premlčania) a v 50% za úkon spoločný pre vedľajšieho účastníka a odporcu - účasť na meritórnom pojednávaní. Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia má odporca v rozsahu 50% za úkon spoločný pre vedľajšieho účastníka a odporcu - účasť na meritórnom pojednávaní. V danom prípade, pokiaľ právny zástupca zastupoval dvoch účastníkov konania, tak vznikla situácia, že mu prináleží tarifná odmena vo výške zodpovedajúcej 100 % hodnoty základnej sadzby tarifnej odmeny za spoločný úkon, teda ako pri zastupovaní jedného účastníka konania. Suma trov právneho zastúpenia teda zodpovedá sume, ktorú uložil súd prvého stupňa navrhovateľovi ako povinnosť nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi z titulu trov právneho zastúpenia. Aj v tomto čo do vecného výsledku správneho výroku potom odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ako v odvolacom konaní úspešným účastníkom, prináleží náhrada trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby - za vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 06.01.2014 (§ 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky), ktoré sa týka merita veci vo výške 39,84 eur, z toho 50% za odporcu a 50% za vedľajšieho účastníka konania, nakoľko odvolanie bolo podané za oboch zastúpených, a k tomuto úkonu prináležiaci režijný paušál 7,81 eur, z čoho 50% za odporcu a 50% za vedľajšieho účastníka konania. Teda za odvolanie týkajúce sa merita veci pripadajú na odporcu trovy odvolacieho konania v sume 23,83 eur a za odvolanie týkajúce sa merita veci pripadajú na vedľajšieho účastníka trovy odvolacieho konania v sume 23,83 eur. Odvolací súd tak uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania v sume 23,83 eur na účet právneho zástupcu odporcu (§ 149 ods. 1 O.s.p.) špecifikovaný vo výroku tohto uznesenia, v lehote do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia odvolacieho súdu (odo dňa jeho doručenia). Odvolací súd uložil taktiež navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu trovy odvolacieho konania v sume 23,83 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka (§ 149 ods. 1 O.s.p.) špecifikovaný vo výroku tohto uznesenia, v lehote do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia odvolacieho súdu (odo dňa jeho doručenia).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.